

" Een korte fabel over een mensenvisje".

Het mensenvisje

Er leefde eens een klein mensenvisje in de grote oceaan.
Het was gelukkig, want aan niets ontbrak het hem.
Maar het werd ouder en gebrekkig en daardoor minder snel.
Dit werd zijn noodlot en het mensenvisje werd opgevisst in een vangnet.
Het werd liefdevol opgenomen en in een viskom geplaatst.
In de viskom kon het mensenvisje op eigen kracht zijn rondjes zwemmen.
Het mensenvisje wilde zelfredzaam zijn.
Maar het bleef afhankelijk van wat hem te eten werd gegeven.
Ook had het graag z'n eigen regie willen houden.
Maar dit bleef beperkt tot alleen maar rondjes zwemmen.

Op zekere dag vergat de viskomeigenaar het mensenvisje eten te geven.
Door zijn zelfredzaamheid wist het mensenvisje deze dag door te komen.
Alleen, het mensenvisje was wel afhankelijk van zijn weldoener.
Deze dacht echter: goh, hij heeft het overleefd.
En de weldoener sloeg steeds vaker een dag over met eten geven.
Want dit bespaarde hem geld en het leek goed te gaan.
Daarom werden er meer dagen achter elkaar overgeslagen.
Dit werd echter fataal voor het mensenvisje.

Het mensenvisje is nu niet meer.

In deze fabel zijn allemaal woorden gebruikt, die in de hulpverlening erg gebruikelijk maar ongedefinieerd zijn. Zoals bijvoorbeeld vangnet, zelfredzaamheid en eigen kracht. In theorie goed bedacht, maar in de praktijk slecht toegepast. In mijn beleving worden deze woorden vaak ingezet om bezuinigingen door te voeren. Door de stapeling van de vele kosten, zoals eigen bijdragen, minder ziektekostenaftrek, minder toelagen, minder verstrekkingen, etc. etc. en aangepaste, verminderde indiceringen, etc., hebben chronisch zieken, gehandicapten, ouderen en mensen met een minimum inkomen het steeds slechter in een door de wetgever zo vol lof geprezen welvaartsmaatschappij. Bezuiniging sluipt als een dief in de nacht door deze welvaartsmaatschappij. Met mijn fabel heb ik dit hiermee onder woorden willen brengen. In mijn fabel heb ik mijn zorg tot uitdrukking willen brengen. Zorgverlening, die vermindert. In een fabel beschreven, waar het in de sociale ondersteuning naar toe gaat.

Oege van Dijk